

konoplan

induplati

glasilo delovne organizacije

induplati jarše

LETO XXVII.

ŠT. 9, SEPTEMBER 1978

CENA 0,20 DIN

55 LET INDUPLATI

Vhod v Induplati — TOZD Konfekcija Radomlje. 55-letnico tovarne bomo proslavili 16. septembra z otvoritvijo tega obrata

**OB 55-LETNICI INDUPLATI IN 38-LETNICI SAMOUPRAVLJANJA
ČESTITAMO VSEM DELAVCEM, KI SO V TEH LETIH PRISPEVALI
K RAZVOJU TOVARNE**

Samoupravni organi,
družbenopol. organizacije,
vodstvo tovarne in
uredništvo Konoplana

150 let tekstilne dejavnosti na Slovenskem

S primerno slovesnostjo bomo 16. septembra proslavili v Ajdovščini častitljivo obletnico

Prva bombažna tekstilna tovarna na Slovenskem je bila zgrajena v Ajdovščini in začela delati leta 1828. Pri tem gre za predenje bombaža na 12.480 vretenih. Tovarno so ustanovili trgovci Minerbi, Chiozz Schnell-Griot in Marpurgo ter vanjo vložili 1.400.000 Kron kapitala. Na začetku našega stoletja je tovarna prešla v last tržaški delniški družbi, ki je osnovni kapital zvišala na 2 milijona Kron.

Pred začetkom prve svetovne vojne so povečali število vreten na 36.000 in tovarno vključili v Mautnerjev tekstilni koncern.

Nekaj let kasneje, leta 1837, je bila v Ljubljani ustanovljena mehanična predilnica in tkalnica na parni pogon. Osnovalec jo je William Moliné, ki je bil po rodu Anglež sicer pa domačin. Predilnica v tej tovarni je začela delati leta 1838 z 9852 vreteni, deset let kasneje pa tudi tkalnica s 150 mehaničnimi statvami. V tej tovarni je delalo 350 delavcev, kar je bilo za takratne prilike zelo veliko. Lastništvo tovarne je prehajalo iz rok v roke dokler ni tudi ta prešla istega leta, to je 1912, v Mautnerjev tekstilni koncern. Med prvo svetovno vojno so stroje tovarne preselili v Prebold in deloma v Litijo.

Le zavoljo zgodovine tekstilne dejavnosti na Slovenskem dopolnjujemo podatek, da je ob Bolski v Preboldu začel graditi tekstilno tovarno Tržačan Ulrich že leta 1842. Štiriindvajset let pozneje je tovarna v Preboldu pogorela do tal. Leta 1870 so zgradili novo, večjo in sodobnejšo tovarno ter vanjo postavili 17.000 vreten. Ponovno je dobilo 400 delavcev zaslužek in seveda zaposlitev. Kot poprej je postal tudi tokrat lastnik tovarne Tržačan kar potrjuje, da se je kapital od proizvodnje in od trgovine, zbiral v Trstu. Vse doslej našete tovarne pa so prej ali slej postale privesek Mautnerjevega tekstilnega koncerna.

Še cela vrsta podatkov je, kdo vse so bili lastniki prvih tekstilnih tovarn na Slovenskem. Bolj zanimivo je, da se je tekstilna industrija razmahnila pod okriljem Mautnerjevega koncerna, ki se od 28. marca 1923 združila pod imenom Jugoslovenske tekstilne tvornice Mautner d. d. Sedež podjetja je bil v Ljubljani. Osnovna glavnica je znašala 10.000.000 dinarjev in je bila leta 1927, po valorizaciji, dvignjena na 20 milijonov dinarjev. Sledeči dogodki sodijo v novejšo zgodovino, zato bi tu končal z opisovanjem.

Zanimivejši so sto let starejši dogodki, ki govore, da je bila prva suknarna na Gorenjskem ustanovljena leta 1726 v vasi Selo pri Ljubljani. Tovarna je bila opremljena z modernimi stroji, na katerih so od volne do sukna izdelali vse v domačem podjetju. Leta 1729 so izdelali 11.527 metrov in kasneje že 60.264 metrov. Za petnajstkrat se je dvignilo tudi število zaposlenih, katerih je bilo na začetku le 106.

Zapiski nam ohranjajo še vrsto imen in števil. Ko jih prebiram dobim vtis, da je tekstilna dejavnost bila bolj kot druge pod vplivom nekega nihanja. Dvomim, da je šlo za konjunkturalna obdobja. Prej bi rekel, da so bili lastniki izpostavljeni neusmiljeni konkurenci, ki je bila najmočnejša iz Češke, kjer je po mojem bila zibelka tekstilne mojstrovine.

Primerjanje podatkov daje slutiti, da je vseskozi vladalo načelo finančno močnejšega. Kapital v rokah trgovcev se je obrestoval le če ni bil nikoli ogrožen. To pa pomeni, da ga je moralo biti veliko na enem mestu. Tako zasledimo v preteklosti naše stroke ime Mautner, ki je »nekaj pomenilo« vse do osvoboditve.

Letošnje praznovanje obletnice tekstila v naši deželi je lepa prilika, da se stanovski tovariši srečajo in spregovorijo tudi o zgodovini jutrišnjega dne. Brez tekstila zaenkrat še

ne gre in nobena napoved ne kaže, da bi to tega prišlo. Morda se bodo spremenile surovine (naravnih — rastlinskih in živalskih) je vedno manj zato so že in bodo morali tudi v prihodnje izdelovati ustrezne surovine predvsem iz odpadkov.

Takšna prihodnost nas lahko opogumi, da tekstilu le še ne zvoni zadnja ura. Seveda je možno, da se bo selil, prepričan pa sem, da nikoli do kraja odseli.

Vsem skupaj in nobenemu posebej v tekstilni stroki gredo ob tem čestitke. Čestitkam je treba priključiti želje za uspešno nadaljevanje te dejavnosti, za dosego še boljših proizvodnih rezultatov in za obogatitev trga z novimi izdelki, ki jih nista poznala niti včerajšnji in ne današnji dan.

O. Lipovšek

Tkalka

Pred glavnim vhodom v Induplati — trgovina IPI je bila zgrajena 1. 1969

Leta 1977 je bil parkirni prostor za osebne avtomobile začasno pred južnim vhodom v tovarno

S sindikalnega sestanka

Po skoraj dvomesečnem počitniškem zatišju, so se koncem avgusta (25. 8.) letos sestali člani izvršnega odbora Konference osnovnih organizacij Induplati, Jarše.

Na dnevnem redu so bile tekoče zadeve in sicer:

- razgovor o organizaciji praznovanja tovarniškega praznika in načina financiranja športnih sindikalnih tekmovanj

- pomoč sindikalni veselici
- zadolžitve ob tradicionalnem srečanju naših upokoencev in pa

- koordinativen pogovor o zadolžitvah izvršnih odborov osnovnih organizacij ob evidentiranju delegatov za občinski in republiški odbor ZSS in komisije ter za sodnike porotnike.

Sprejeti so bili naslednji sklepi:

- bloki za hrano in pijačo ob praznovanju tovarn. praznika bodo razdeljeni predsednikom IO OOS, ki jih bodo razdelili vsem tistim članom svoje osnovne organizacije, ki bodo s podpisom potrdili svojo prisotnost na proslavi oz. veselici.

- Vse stroške, ki bodo nastali zaradi sindikalnih športnih iger in tekmovanj v počastitev tovarniškega praznika se **začasno** krije iz blagajne OOS skupnih služb.

- Ob srečanju naših upokoencev se za predviden izlet v Rakov Škocjan določi vodiče za spremstvo, ki naj bodo iz vrst aktivnih sindikalnih delavcev. Predsedniki IO OOS sestavijo predlog.

- Predlagani vodiči naj bodo v pomoč pri organizaciji in poteku praznovanja 55-letnice tovarne.

- Za nudenje prve pomoči bodo naše upokoence na izletu spremljali: višja med. sestra Majda Škrinjarjeva, tov. Boža Blaškovičeva, tov. Ivica Česnikova in tov. Marica Jerman.

Tov. Stana Hiršamova, predsednica IO OOS skupnih služb je v imenu svoje osnovne organizacije postavila na dnevni red nekaj vprašanj, na katera je odgovoril tov. Ingo Paš, vodja kadrovske-organizac. sektorja.

Odgovori so sledeči:

Kontrola izhodov iz podjetja je potrebna zaradi zagotavljanja reda in delovne discipline kakor tudi varnosti in družbene zamozaščite, končno pa tudi zaradi evidence. Za zagotavljanje reda in varnosti so pooblaščen in odgovorni pristojni organi, še posebej tudi poslovodni organ. Odrejeni ukrepi, po katerih so izhodi v trgovino v Jaršah med malico prav tako dovoljeni le na osnovi dovolilnice in po katerih so prav tako le z dovolilnico dovoljeni izhodi s potnim nalogom ali izhodi v posamezne obrate v drugih krajih (Mengeš, Radomlje), so določeni v okviru teh pristojnosti in odgovornosti na podlagi ugotovljenih potreb. Tudi sindikat se mora zavzemati za dosledno izvajanje ukrepov, s katerimi se zagotavlja učinkovit nadzor nad vsemi izhodi iz podjetja.

V zvezi z določanjem ocen ob razporeditvah delavcev je treba poudariti, da je

takšno ocenjevanje možno le v primerih in pod pogoji, kot so določeni v pravilniku v osnovah in merilih za delitev sredstev za osebne dohodke in skupno porabo TOZD, t. j. zlasti v primerih t. i. uvajanja v delo, začasne razporeditve (če za delavca ni ugodnejše, da se mu osebni dohodek obračunava po osnovah in merilih za dela in naloge, h katerim je stalno razporejen), ugotavljanja učinka živga dela pri delih oz. nalogah, pri katerih ta učinek ni neposredno fizično merljiv, ter usposabljanja (priučevanja). Glede na navedeno seveda ni mogoče za vse razporeditve delavcev vnaprej predpisati enako oceno. Nedvomno je, da je pri razporeditvah delavcev z dolgoletnimi delovnimi izkušnjami na druga dela oz. naloge (za katera morajo biti strokovno in delovno usposobljeni) nesprejemljiva praksa, po kateri naj bi tem delavcem zniževali oceno izpod 100 % vrednosti sestavljenosti del oz. nalog. Delavce s takšnimi izkušnjami v takšnem primeru (če naj bi jim znižali oceno) sploh ne smemo razporejati na takšna dela oz. naloge.

Vsekakor je pravilno, da o vseh razporeditvah delavcev in določitvi meril za njihove osebne dohodke v teh primerih vnaprej odločata pristojni komisiji, t. j. komisija za delovna razmerja in komisija za osebne dohodke. Seveda pa je razumljivo, da v izjemnih primerih, ko je treba hitro odločiti ali ko gre le za utemeljen posamičen primer, v skladu s samoupravnim splošnim aktom začasno odloči pooblaščen odgovorni delavec. Obe komisiji sta aktivni in je tudi prav, da o svojem delu poročata sindikatu.

Opis del in nalog se pripravlja, pri čemer je treba poudariti, da je glavni koordinator tega dela ing. Jože Klešnik, šef ekon. anal. sektorja. S tem opisom del in nalog, ki je zelo zahtevna naloga in ki ga tudi ni mogoče opraviti v kratkem času, bomo v bistvu vskladili določene novosti, ki jih je prinesel razvoj, s samoupravno ureditvijo. Omeniti velja, da naša obstoječa sistematizacija in ocena del in nalog že temelji na dokaj kvalitetni analitični podlagi. Zaradi zahtevnosti in obsežnosti je dejansko vprašljivo, ali bomo uspeli to nalogo v celoti dovršiti do konca tega leta. Vsekakor pa je v danem trenutku bolj aktualno, da se posvetimo obravnavi in oblikovanju količine, kakovosti in gospodarnosti dela, ki je bil doslej v začasni veljavi. Z osnovami in merili, ki jih določa ta pravilnik, moramo doseči kar najboljši dosledno nagrajevanje po načelu delitve po rezultatih dela. S tem bomo tudi v resnici ravnali skladno s težnjami zakona o združenem delu, ki ravno vseskozi poudarja kot osnovo za delitev sredstev za osebne dohodke, dosežene rezultate dela. Dokončen predlog tega pravilnika bi morali vsekakor obravnavati in potem sprejeti še ta mesec, seveda na podlagi predhodne obravnave analize o dosedanji uporabi tega pravilnika, ko je bil v začasni veljavi. Glavni koordinator dela na tem področju je ing. Franc Jeraj, šef tehničnega sektorja. Oblikovanje dokončnega predloga pravilnika in njegova obravnavna bosta morala biti zasnovana s kar najširšim sodelovanjem vseh prizadetih delavcev.

Osebni dohodki niso bili povišani predvsem z ozirom na podražitve, marveč kot je bilo tudi pojasnjeno v razgovoru s tov. direktorjem, objavljen v predhodni številki Kono plana, predvsem z ozirom na predvideni boljši izkoristek delovnega časa, bolj kvalitetno delo, t. j. skratka, boljše delovne rezultate in nazadnje tudi kot rahlo nadomestilo za povečane prispevke in dajatve, ki pa jih tudi procentualno plačujemo iz naših osebnih dohodkov. Pri tem je treba še poudariti, da je oblikovanje osebnih dohodkov seveda možno le v skladu z osnovami in merili, kot so določene v našem pravilniku o osnovah in merilih za delitev sredstev za osebne dohodke in skupno porabo v TOZD — in na noben drug način. Eden od načinov ugotavljanja osebnih dohodkov, predviden s tem pravilnikom, pa temelji na oblikovanju vrednosti točke. Oblikovanje osebnih dohodkov, ki je bilo izvedeno na tej osnovi, je tedaj v skladu z določili samoupravnega splošnega akta.

ZASEDANJA KOMISIJ ZA DELOVNA RAZMERJA

V avgustu so zasedale komisije za delovna razmerja TOZD in DSSS, ki so obravnavale tekočo problematiko kot so vstopi in izstopi delavcev, štipendiranje, premetitve in podobno. Člani komisij so se najdlje ustavili ob problemu sporazumne prekinitve delovnega razmerja (izstop na lastno željo po dogovoru s TOZD oz. DSSS).

Pri tem so sprejeli SKLEP:

Prenehanje delovnega razmerja delavcev na osnovi njihove lastne želje praviloma ni možno brez predpisanega odpovednega roka. Zoper tistega, ki bi samovoljno prenehal z delom, bo sprožen postopek zaradi kršitve obveznosti, prav tako pa tudi postopek za povračilo škode, ki jo je s takim ravnanjem povzročil TOZD.

Opomba:

Po Samoupravnem sporazumu o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu ima delavec po nastopu razloga za prenehanje lastnosti delavca pravico in obveznost ostati na delu določen čas, in sicer:

delavci do 5 let delovne dobe 30 dni;

delavci nad 5—15 let del. dobe 2 meseca;

delavci nad 15—30 let delovne dobe 3 mesece;

delavci nad 30 let delovne dobe 4 mesece.

Delavcem, ki delajo na delovnih mestih s posebnimi delovnimi pogoji, se k roku prišteje še 1 mesec.

Mladi na Triglavu

Letos mineva 200 let, ko je človeška noga prvič stopila na najvišji vrh naše domovine.

Tudi mi mladi iz naše DO smo se odločili, da proslavimo to obetnico in se podamo na Triglav.

V petek, 18. avgusta smo se v popoldanskih urah odpeljali iz Ljubljane proti Gorenjski. Komaj smo pustili za seboj mesto in nekaj strnjених naselij, že smo se sprostili v prijetnem klepetu in smehu.

Kdaj pa kdaj se nam je pogled za trenutek zazrl skozi okno v naravo, ki je postajala čedalje lepša, bolj sveža v poznem popoldanskem zatonu. Nismo mogli verjeti, da smo že v Mojstrani — na cilju.

Izstopili smo, posedli po klopeh in čakali naslednji avtobus. Ko smo tako sedeli, poslušali šale in se prijetno zabavali, nam je nekdo povedal, da avtobusa ne bo. Za trenutek nam je nasmešek sreče splahnel z obraza, kajti temnilo se je že, in večerni piš se je prijetno poigral z našimi lasmi. V hipu smo vzeli pot pod noge in se podali proti Vratom.

Pot, ki je ni bilo konca, se je vila med gozdovi, ob potoku, ki nam je prijetno žuborel, mimo slapa Peričnika do Aljaževega doma.

Tam smo prenočili. Vsa ležišča so bila polna, zato smo polegali po tleh, stilih in mizah.

V jutranjem svitu je pršel droban dež in počakali smo boljšega vremena. Kazalec na uri se je že krepko premaknil preko osme ure, ko smo zapustili Vrata in se po mokrem listju med drevesi začeli vzpenjati po Tomiškovi poti.

Kmalu smo prišli med skale. Pot, ki smo si jo izbrali, ni bila nič prijetna. Našo varnost pa je še oteževala gosta megla, ki nam je skazila razgled. Na višini 1900 m pa so sončni žarki razpršili meglo in obsijali vse vrhove gora. V daljavi se je na vrhu severne stene Triglava zableskal Aljažev stolp.

Po dolgi hoji, ki je bila bolj plezanje, smo preko snežnih zaplat, ki so nam zelo otežkočale vzpon, prišli na Kredarico. Sedeli smo za mizo v Triglavskem domu, kjer nam je bilo prijetno toplo, zunaj pa je pihal mrzel veter.

Polnih novih moči smo se povzpeli proti vrhu. Ljudi je bilo veliko, da je bila hoja mnogo težja, saj smo se nenehno srečevali in umikali. Počasi in previdno smo se vzpenjali in končno osvojili vrh. Kako enkratno doživetje za vse, ki so bili prvič pa tudi za tiste, ki so že kdaj bili na Triglavu! Takrat ima človek tako lep občutek, da si želi spet takega doživetja.

Spustili smo se po skalah in preko melišča prišli na potko, ki nas je vodila v Tržaško kočo na Doliču. In zopet stara pesem! Ljudi je toliko, da se še uvesti nismo mogli. Pa vendar se je nekaj klopi spraznilo in tudi tla so bila prosta. Tako smo se vsaj malo spočili. Snežna odeja je škripala pod našimi nogami, ko smo v jutranjem svitu nedeljskega dne hiteli naprej. Zazrli smo se na vzhodno stran gora. Kako lepo je videti vzhajajoče sonce! Tanka rdeča črta je obrobila obronke gora in se vedno bolj širila in svetila, ko se je nena-

doma med vrhovi prikazalo sonce in na nas poslalo prve žarke. Pred nami je za skalami tonila blede luna. Z občutki čudovite lepote smo se bližali Sedmerim jezerom.

In spet smo doživeli nekaj lepega: na vzpetinah so se pasli gamsi! Ko smo tako ogledovali gorski svet, nam je pot do koč pri Sedmerih jezerih hitro minila. Posedli smo in se malo podprli, da smo lažje nadeljevali hojo.

Skozi Komarčo smo se strmo in hitro spuščali po ozki potki proti izviru slapa Savice in od tam v dolino v Bohinj.

Polni lepih doživetij smo se natrpali v avtobus in se odpeljali proti domu, kjer se nam je prilegel prijeten počitek v mehki postelji.

Bilo je lepo, saj nam je bilo tudi vreme naklonjeno.

A žal — tako kot vedno — se tudi tokrat niso vsi, ki so bili prijavljeni, udeležili pohoda.

Za vnaprej pa vabimo še druge člane naše DO naj se nam pridružijo in videli bodo, kako prijetno je hoditi v gore, ki v sebi hranijo tolike neprecenljive lepote, nam pa puščajo nepozabna doživetja.

Marinka Grošelj

NESREČE PRI DELU V AVGUSTU

V mesecu avgustu so bile štiri lažje nesreče pri delu. Prva je bila v vzdrževanju, kjer se je Bakan Franc pri popravilu stola z dletom vrezal v levo roko. Vzrok poškodbe je v nepravilnem načinu dela. Z dletom je rezal proti sebi, namesto od sebe. Druga nesreča je bila pri mikalniku, kjer se je Drčar Marjan ponesrečil in si poškodoval kazalec leve roke. Do nesreče je prišlo, ko je bil stroj že izključen, vendar še ni miroval in je z roko segel do bobna na katerem je sekirica, ki mu je odrgnila kožo. Tretjo nesrečo je imela Strnad Daniela na raztezalki, ko je vpenjavala trak v odprtino, skozi katero potuje trak v lonec. Zaradi neprimerne načina opravljanja dela jo je prijel valjček za noht na kazalcu leve roke in ga potegnil s prsta. Četrta nesreča je bila v adjustirni, kjer je Peterka Ivo z ročnim baterijskim viličarjem pripeljal blago. Zaradi zatrpanosti manipulativnega prostora in zaradi nepazljivosti pri svojem delu je s spodnjim delom vozila zadell tov. Šimenc Ivanko v peto desne noge in jo obdrnil — udaril. Tov. Šimenčeva ga ni mogla opaziti, ker je stala s hrbtom obrnjena proti njemu, zato se ni mogla pravočasno umakniti.

Var. ing. Brane Z.

Pri Aljaževem stolpu

Par besed Optimizem vzpodbuja pred praznikom

Mislim, da nikjer v svetu niso naredili toliko s prostovoljnim delom kot prav v naši državi. Ves delovni narod — starejši in mladina so po vojni z največjim elanom obnavljali domovino, gradili železnice ceste, stanovanja, tovarne... in druge objekte. Vsak od naših staršev je bil vsaj enkrat v delovni brigadi in nihče ni vprašal, kakšno bo plačilo za to delo. Vsi so namreč videli svoj cilj. Gradili so, da bi njihovi otroci živeli v toplih in suhih domovih, da bi hodili v sodobne šole, skratka preskrbeti so nam želeli lepšo prihodnost.

Kljub temu, da je primanjkovalo sredstev, je obnova hitro napredovala, saj danes po tridesetih letih lahko rečemo, da je domovina v glavnem obnovljena. Vendar udarniškega dela še ni konec. Za lopato je sedaj prav tako intenzivno prišla mladina. Vzgojeni smo v socialističnem in komunističnem duhu, zavedamo se, da naša domovina ne sme ostati na istem nivoju, ampak se mora ves čas razvijati. S prostovoljnim delom pomagamo predvsem še nerazvitim ali pa zaradi naravnih katastrof prizadetim področjem.

V najožjem, a zelo pomembnem deležu pa se prostovoljno udarniško delo, katerega nosilec je vedno mladina, kaže znotraj delovne organizacije. Pred 20.—30. leti so bili danes že starejši delavci še mladinci in so, kot pravijo, ogromno udarniško delali. Pa tudi sedaj je za mladino še dovolj dela, ki ga včasih manj včasih bolj številčno in uspešno opravi.

Tudi mladinci v naši delovni organizaciji ne odstopamo od takšne zavesti. Pred nedavnim je lepo uspela delovna akcija, kjer nas je precej sodelovalo. Tistim, ki se nam tokrat zaradi subjektivnih vzrokov niso pridružili, pa naj bomo zgled za prihodnje delo.

Vsi se zavedamo, da vsaka ura solidarnega dela predstavlja prihranjeni dinar in s tem tudi boljši finančni rezultat. Kot nagrada za opravljeno in stimulacija za nadaljne delo pa seveda besedica zahvale ali priznanja ne bi bila odveč.

Na koncu naj poprosim vse naše mladince, da bi se v naslednjem obdobju še bolj množično in zagnano udeleževali delovnih akcij in sodelovali v programu in pripravah za proslavo ob 55. letnici obstoja naše delovne organizacije.

Mladinka Bernarda Pavlič

Janez Cerar, predsednik koordinacijskega sveta ZSMS Induplati, Jarše je povedal:

Ko so me izvolili za predsednika koordinacijskega sveta sem bil kar malo presenečen. V tovarni sem namreč šele od septembra 1977 in nimam nobenih izkušenj kot funkcionar.

V delo me uvaja sekretarka koordinacijskega sveta, ki ima več izkušenj, saj aktivno deluje v ZSMS že drugo mandatno dobo.

Po programski in volilni konferenci smo se dvakrat sestali in sprejemali konkretne naloge iz programa.

V načrtu imamo boljše povezovanje z našima novima osnovnima organizacijama ZSMS v Pečah in Mokronogu.

Spuščamo se

V času po volilni konferenci smo nekateri obiskali mladinke v Pečah in obljubile so, da se bodo udeležile skupnih delovnih akcij v tovarni.

Poleg delovnih akcij namerevamo aktivneje poprijeti športnorekreativne dejavnosti in še bolj sodelovati pri samoupravljanju v tovarni.

V avgustu smo organizirali planinski pohod na Triglav, ki se ga je udeležilo poleg naših članov še nekaj zunanjih.

Radi bomo tudi pomagali in sodelovali ob praznovanju tovarniškega praznika — 17. septembra — tako pri udeležbi na športnih prireditvah kot tudi pri delu.

Vsekakor imamo več dobrih predlogov, o katerih je treba še dokončno sklepati. Zlasti pa se bomo potrudili, da pri svojih akcijah in pri svojem delovanju na vseh področjih ne bomo tako osamljeni kot smo bili prejšnja leta. Mislim, da se bomo morali veliko bolj povezovati z osnovnimi organizacijami sindikata in skupno reševati naloge.

Upam, da bodo pri tem pokazali dovolj poslušnosti sindikat in ZK pa tudi druge družbenopolitične organizacije kot tudi vodilni. Trudil se bom po svojih močeh, da bo naše delo zaživel in da bo bolj kot doslej čutili prisotnost mladincev v naši delovni organizaciji.

V prvih vrsticah Vas vse prav lepo pozdravljam iz Sente, kjer preživljam vojaške dneve.

Vidim da vam gre vodenje še vedno dobro saj ste organizirali izlet in jaz vam želim mnogo uspeha še naprej.

Vojak Polde

DOPISUJTE

V SVOJE

GLASILO

„Res sem ‚fanj‘ delala vsa leta...”

Ob jubilejih se radi spominjamo preteklih let. Zato ni slučaj, da smo ob praznovanju 55-letnice naše tovarne in 38-letnice samoupravljanja v njej, na sestanku uredništva sklenili pogovoriti se z nekaterimi od najstarejših članov našega kolektiva. Na povabilo za razgovor so se radi odzvali: tov. Ivan Kurent, tov. Marija Skok in tov. Miran Božič.

Takole so pripovedovali:

IVAN KURENT, vratar (32 let v DO)

Po štirih dolgih letih vojne vihre sem se 1946 zaposlil tu v Induplati. Spominjam se, da smo takrat rekli »pri Majču«, ker je bil prvotno na tem mestu Majčev mlin (Peter Majdič), ki je pogorel. Na pogorišču, ki ga je lastnik prodal češkim industrijalcem, je zrasla industrija platnenih izdelkov v Jaršah. Češki industrijalci — Sudetski Nemci so investirali začetni kapital za gradnjo tovarne in za opremo (stroje so pripeljali iz Češke).

Ko sem prišel, takoj po vojni, so bili težki časi. Treba se je bilo spoprijeti z obnovo porušene domovine in s produktivnostjo v podjetju. Imeli smo stare dotrajane stroje, pa so kljub vsem petletkam kljubovali. V takratnem obratu smo v glavnem delali pollanene, konoplene in bombažne izdelke. Veliko smo delali izdelkov za posebne namene (važna je bila metraža, potem kvaliteta). Dolgo vrsto let smo delali zaradi potrebe raznih asortimanov na tri izmene. Hrana je bila na karte in vsi smo dobili do dekagrama enako, le tisti delavci, ki so imeli izredno težke pogoje dela, so dobili dodatek.

V teh delovnih borbah za lepši danes so se posebno izkazali udarniki, ki so s svojim požrtvovalnim delom presegali norme in so bili tudi primerno nagrajeni. Prevoz na delo je bil težaven, saj so bile slabe ceste. Glavno prevozno sredstvo je bilo kolo.

Pri hitrem razvoju industrije nam je primanjkovalo delovne sile tako, da je bilo nujno mobilizirati ljudi po kmetijah in hribovitih krajih. V letih 1848—50 smo kupili rabljeni to-

vornjak FORD in kasneje še star avtobus za prevoz delavcev. Takrat še nismo imeli radioaparata za obveščanje delavcev o načrtih nadaljnjega razvoja, dela. Imeli smo masovne sestanke za obe izmeni v dvorani. V dvorani smo tudi kasneje dolgo vrsto let masovno praznovali ob praznikih (1. maj, obletnice samoupravljanja) in drugih slovesnostih. Imeli smo tudi svoj kino.

Dobro se še spominjam dneva, ko smo zaključili prvi petletni plan — v stari kotlovnici je sirena tulila pol ure.

V drugi petletki se je stanje že precej izboljšalo. Tudi sindikalna organizacija nam je bila v pomoč, dobili smo razne življenjske potrebščine, kakor tudi eno sind. vožnjo z vlakom po vsej Jugoslaviji.

V letih od 1957 dalje je bilo ogromno narejenega za boljše delovne pogoje delavca, saj so začeli kuhati tople malice, odprli smo zobno ambulanto, med prvimi pa smo tudi bili, ki smo uvedli 45-urni delovni teden in par let kasneje 42-urni.

Dvajset let sem delal kot pleskar, na tem delovnem mestu, ki ga sedaj opravljam pa sem 12 let.

Iz prejšnje službe so mi najbolj ostali v spominu dogodki v zvezi z našimi razstavami oz. sejmi mode, za katere je bilo potrebno pripraviti, pobarvati oz. prepleškati lesenitne stene, ki so služile za ozadja in okras. To je bilo zelo nerodno in težavno delo. Danes je modernejši način za razstavljanje, ki je veliko boljše.

Tudi v drugi službi rad delam. Zelo pa me prizadene, če pri nekaterih delavcih opazim malomaren odnos do dela, do tovarne.

V 55 letih razvoja smo res veliko naredili: sodobno opremljeni oddelki, klimatske naprave, najmodernejši stroji, varnostna zaščita, zdravstvena skrb za delavca in kljub vsemu so še nekateri med nami, ki se tega ne zavedajo in ne znajo ceniti, saj mi drugače mlada delavka ne bi mogla na moje vprašanje, kam gre, odgovoriti: »Zabušavat!«

Na koncu bi rad povedal še to: nasplošno smo člani ZB NOV v Induplati zadovoljni in hvaležni za pozornost, saj kolektiv že vrsto let finančno podpira naše izlete v parti-zanske kraje in podobno.

MARIJA SKOK, tkalka (33 let v DO)

V tovarno sem prišla decembra 1945. leta. Moje prvo delo je bilo v mokri predilnici. Tam sem zdržala 3 leta, potem pa sem bila premeščena v tkalnico. V »mokri« sem dobila hudo vnetje kože na rokah, zlasti med prsti in nisem mogla delati. V tkalnici mi je v začetku pomagala in me učila moja sestra, ki je tam delala že tri leta (ona je prišla v tovarno en mesec za mano, ampak je začela delati v tkalnici takoj ob prihodu).

Ja, trideset let sem že v tkalnici. Zadnja 4 leta delam kot malerka. Delo je težko za starejše delavke. Dokler sem zdrava že še gre, vendar me leta že vse bolj dajejo. Zdaj, ko so novi stroji je treba zelo delati pa še veliko jih je. Danes sem sama od malerk.

Ko so bile stare mašine ni bilo tako vroče v tkalnici.

Malerke (pa tudi druge) smo tri leta delali na 3 »šihte«, sedaj že eno leto na dva — to je že bolje.

Tudi, ko smo dobili nove stroje, smo nekaj časa delali na 3 »šihte«. Spomnim se, da je takrat bil mlajši sin šele 2 leti in pol star in nisem skoraj nič spala.

Res sem »fanj« delala vsa leta, tudi sem bila zmeraj točna. Nisem zamujala. Šla sem raje veliko prej od doma, ker sem se bala zamuditi. Na bolniški pa sem bila malokdaj. Še ko je bil mlajši sin rojen s sedmimi meseci, sem šla že po šestih tednih v službo.

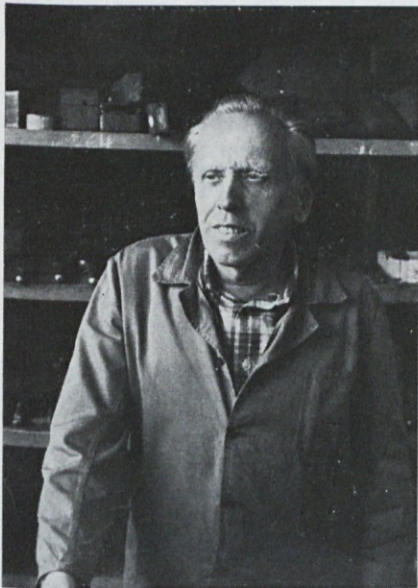
Kaj naj še povem?

Veliko sem že pozabila... Nisem imela preveč srečnega življenja. Pred štirimi leti so mi mlajšega sina povozili. Sedaj živiva s starejšim sinom. Je že izučen in dela.

Ce je človek mlajši veliko raje ho-di v tovarno, kot sedaj, ko je že toli-ko časa preteklo... Ce bi imela do-volj let, bi že kar šla v pokoj, tako se včasih počutim utrujeno!

Ja, vem, 16. sept. bo otvoritev no-vega obrata v Radomljah. Letos bi šla rada na praznovanje. Lani sem bila že napravljena, da bi šla, potem pa je prav šel dež, tako je lilo, da nisem šla. Ne, tudi po tisto malico nisem prišla...

BOŽIČ MIRAN, delavec pri izdaji
orodja (35 let v DO)

V tovarno sem prišel 25. marca 1943. leta, pred kapitulacijo Italije. Dobro se spominjam, kako so prišli 16. nov. partizani po blago v tovarno. Takrat so minirali peč in ni bilo pa-re. Zaradi tega delno ni delala bar-varna, impregacija in belilnica.

Takrat sem delal razna dela v pri-pravljalnici. V pripravljalnici sem delal 6 let. Nato sem začel delati na tem delovnem mestu — pri izdaji orodja, tako da to delo opravljam že 29 let. Odkar smo kupili ciklostilni stroj skrbim zanj oz. tudi z njim upravljam.

V službo hodim peš, saj stanujem blizu (na Pelechovi ul.).

Kar se pogojev dela tiče, je bilo včasih veliko težje.

Sedaj so stroji sodobni, prostori so v redu (včasih je bil v predilnici prah, ali pa voda). Kako bo pa sinte-tika vplivala na zdravje, bomo videli čez leta.

Za zadnjih 5 let lahko rečem, da je šla proizvodnja še vidneje naprej, opažam pa, da medsebojni odnosi med delavci niso več taki kot so bili včasih, upadajo. Tudi vodilni so vča-sih večkrat prišli k delavcem za stroj in se z njimi pogovarjali o delu, o morebitnih težavah...

O mojem delu naj povem, da ga rad delam. Moti pa me, da so ljudje, ki prihajajo k meni po potrebno orodje velikokrat slabe volje in se

jezijo, ko ne dobijo tistega, kar ra-bijo; orodje je zrabljeno, novega pa se bolj malo dobi. Tudi ni hitre na-bave. Npr. zmanjka vijakov pa mo-ramo še in še čakati nanje. Včasih si naročil in že drugi dan dobil. Ce je orodje pravo, ga lahko hitro nado-mestiš s pokvarjenim in stroj lahko takoj dela. Ce pa moraš manjkajoče dele prirejati in popravljati ter pre-narejati, to traja dlje časa.

Želel bi si, da bi delo nemoteno potekalo, da bi tovarna naprej boljše

GASILCI TEKMUJEMO VSAKO LETO

Ceprav nekateri člani naše DO mi-slijo, da gasilci nismo potrebni v to-varni, vsi dobro vemo, da nobena DO ne more obstojati brez gasilcev. Na gasilskih vajah nismo bile nikdar v polnem številu, ker nismo vse mogle priti; tiste, ki smo lahko zapustile delovno mesto, smo se rade pripravljale na tekmovanje. Na vaje smo hodile z veseljem, saj bi rade dosegle čimveč uspeha. Nekatere članice, ki so bolj oddaljene so bile včasih celo brez kosila, vse tja do popoldanske malice, vendar veselja nismo izgubile.

V soboto ob 15. uri smo se zbrale pred našim orodjiščem, oblekle smo se in se odpeljale s kombijem v Dob, kjer je bilo tekmovanje. Vse smo ko-maj čakale tekmovanja in tisti tre-nutek, ko bomo začele tekmovati. Imele smo tudi navijače — naše ga-silce, še bolj pa bi bile vesele, če bi videle več znanih obrazov iz naše DO.

V nedeljo smo me navijale za naše člane gasilstva. Bili so ponosni, ker smo spremljale celo tekmovanje. Bilo je veliko desetini — od pionirjev tja do veteranov. Lepo in zanimivo je tekmovanje spremljati, a še lepše ga je doživljati.

Po končanem tekmovanju smo se odpeljali v domačo gostilno, se dobro okrepčali in prepevali pozno v noč. Dogovorili smo se tudi za gasilski piknik, ki se ga vsi zelo veselimo.

Upajmo, da bomo imeli drugo leto več možnosti za pripravo na tekmo-nje in zato tudi več uspeha. Bilo pa bi tudi dobro, da bi se drugo leto tekmovanja udeležila še kakšna no-va desetina naše DO.

Članici gasilstva:
Bernarda in Silva

POPRAVEK

V avgustovski številki Ko-noplana smo v članku o selitvi težke konfekcije pomotoma objavili na mestu fotografije oddelka kov. konstrukcij foto-grafijo o remontu v oplemeni-tilnici, zato je podnapis napa-čen. Bralcem se za pomoto opravičujemo.

Uredništvo

delala, kar bi se poznalo tudi pri na-ših osebnih dohodkih.

Mnogi ste že veliko slišali o zgo-dovini tovarne, veliko pa je novih ali mladih v tovarni, ki vsega tega, kar so se naši trije sodelavci spomi-njali iz preteklih časov, še niso sli-šali. Ob koncu tega zapisa se jim za sodelovanje še enkrat toplo zahva-ljujem in njim ter ostalim našim so-delavcem želim prijetno praznovanje 17. septembra!

Urednica

KUPIMO SI KNJIGO

Na 250 prodajnih mestih v Slo-veniji, v samopostrežnicah, kio-skih in seveda knjigarnah, čakajo ljubitelje branja nove knjige iz zbirke ZEPNA KNJIGA.

Decembra lani je izšlo v tej zbirki 12 knjig v moderni opremi in vezavi. Hitro so si pridobile številne prijatelje in v tistih trgo-vinah, kjer jih niso skrili v kak kot, so nekateri priljubljeni naslo-vi kmalu pošli.

Letos izhajajo knjige v tej zbirki postopoma, doslej jih je izšlo osem, tik pred izidom je deveta, VOJNA ZVEZD, po kateri je bil posnet najuspešnejši znanstveno fantastični film vseh časov — knjiga bo prišla v prodajo ob istem času, ko se bo v naših ki-nematografih začel vrteti film.

Pred tem pa so že izšle knjige: pričevanje o najbolj krvavi bitki jugoslovanskih partizanov.

ZORMAN: Draga moja Iza — so-dobni roman domačega avtorja PRIKRIL: Peko na Pacifiku — boji med mornaricama ZDA in Japonske v drugi svetovni vojni

WERTHEIMER: Kleopatra — kraljica, ljubimka in pustolovka na prestolu egipčanskih faraonov SEGAL: Ljubezenska zgodba — svetovni bestseller, predloga zna-nemu filmu

KONSALIK: V omami LSD — roman o sužnjih mamil

CAPOTE: Zajtrk pri Tiffanyju umetniško dognana sodobna po-vest, po kateri je bil posnet znani film

KOSICEK: Ljubezen, spolnost, sreča — nasveti seksologa in psi-hologa za življenje v dvoje

Najcenejše teh knjig so po 30.-din, večinoma se njihove cene gibljejo med 40.- in 60.- dinarji, najobsežnejše pa so po 90.- din. To so cene, ki dosegajo komaj četrti-no tiste cene, ki bi jo take knjige imele v normalni trdo vezani iz-daji.

V par vrsticah do 1973

Letos praznujemo že 55-letnico obstoja naše tovarne.

Večini je znano, da segajo začetki v pomlad 1923. leta, ko so češki industrijalci vložili kapital za gradnjo nove tovarne na mestu, kjer je leto dni pred tem pogorel valjčni mlin Petra Majdiča.

O tem, da so bili tu odlični pogoji za razvoj tekstilne industrije in o tem, kako se je tovarna razvijala pred vojno in po njej vse do 1973. leta, ko je praznovala svojo petdeseto obletnico, ne bi ponovno pisali. Ob petdeseti obletnici je, namreč, bila izdana priložnostna (poleg redne) številka Konoplana, ki o vsem tem izčrpno piše.

Omenila bom le, da se je začela intenzivna modernizacija tovarne 1967. leta, ko po 30. letih neprekinjenega dela, proizvodnja lanu v mokri predilnici preneha. Tega leta se prično večje zamenjave starih stavb. Od takrat dalje so vsako leto izkoriščene maksimalne možnosti za nabavo novih strojev in modernizacijo stavb.

Tako je v letu 1973, ko se proslavlja petdeseta obletnica tovarne obnovljena stavba predilnice z novo centralno klima-napravo in novimi stroji za predenje sintetičke.

Tudi tkalnica je opremljena s številnimi novimi avtomatskimi statvami, saj so bile stare mehanične statve dokončno izločene iz proizvodnje že 1960. leta.

Dograjen je kanal Mlinščice, ki je bil predpogoj za pričetek z deli novih štirih objektov: barvarne, oplemenitilnice, čistilne naprave, trafo postaje in novega veznega hodnika ob starem traku s povezavo z novima objektoma.

Barvarna je 1973. že v gradnji.

Septembra 1973. se odpre nov oddelek konfekcije v Pečah, ki približa delo in da zaslužek krajanom skoraj zapuščene vasice.

Poleg navedenega pa je v tovarni v tem času še veliko drugega novega, ki ji daje modernejšo podobo. Npr. nova trgovina in urejen vhod z novo vratarnico in telefonsko centralo, urejena okolica tovarne, kar vse datira že v leta pred 1973.

»Za razvoj podjetja so neslutene možnosti,« je dejal tov. direktor Bergant v svojem slavnostnem govoru pred petimi leti. »Če hočemo uresničiti vse napovedi bomo morali vložiti mnogo truda in potrpežljivosti. Vendar ta vlaganja ne bodo ogrožala standarda našega delovnega človeka. Zadostovalo bo, če bo volja za napredkom trdna in če bo ta volja izkazana z marljivim delom.«

Urednica

Zadnja seja DS IPI (feb. 1974)

1975 — volitve novih TOZD

Skupno zasedanje delavskih svetov (feb. 1975)

Osební dohodek le še »na knjižico« (1975)

S 1973. letom se intenzivna izgradnja in modernizacija tovarne nadaljuje po načrtu razvoja z investicijskimi vlaganji, ki je bil izdelan 1970. leta za obdobje desetih let.

Konec 1973. leta je dograjena barvarna in v začetku 1974. je pričela prihajati nova oprema zanje. Stare prostore barvarne smo preuredili v skladišče surovih tkanin. Celotna barvarna pa se je preselila v nove prostore.

V letu 1974 so bili kupljeni: HT barvalni aparat za barvanje preje, ki je s svojo kapaciteto 900 kg v eni partiji pobarvane preje bil največji tak aparat v Jugoslaviji in med največjimi v Evropi. Poleg njega so bili

montirani še centrifuga za križne navitke, sušilnik MOHR in avtomatski križno previjalni stroj, ki skupno tvorijo celoten postopek za barvanje preje. Kupili pa smo tudi laboratorijski barvalni aparat za poizkusno barvanje, da bi si tako zagotovili večjo sigurnost pri barvanju na velikem aparatu.

Poleg omenjenih strojev smo za nekatere faze v oplemenitilnici, ki so predstavljale zmanjšano možnost obdelave, kupili breznapetostni jigger, ki omogoča obdelavo finejših tkanin.

V adjustirni smo namestili stroj za dvojenje in navijanje tkanin. S tem smo zaključili prvo fazo rekonstrukcije v oplemenitilnici.

Sodoben način transporta strojev

Modernizacija tovarne

Gradnja čistilne naprave za odpadno vodo. Leto 1974

Gradnja hale II oplemenitilnice. Maj 1975

Z ureditvijo barvarne smo dosegli boljše izkoriščanje strojev v predilnici (predelovati so se začela le bela vlakna), pridobili smo pri ceni, ker je barvano vlakno znatno dražje od surovega, pri kreacijah novih vzorcev pa lahko izbiramo barve po naši želji. Barvarno smo dokončno opremili v prvih dneh leta 1975.

Že v letu 1974 smo se dogovarjali o nadaljevanju gradnje oplemenitilnice in konec leta 1975 so dograjeni: dvorana za apreturo (hala II), nova čistilna naprava, transformatorska postaja in vezni hodnik, v katerem sta dobila prostore kemijski in fizikalni laboratorij.

Zaradi vse večjih naročil in potreb po izdelkih konfekcije, je bil v začetku 1975. leta montiran transportni trak, ki je pomenil velik prihranek na času proizvodnje nekaterih izdelkov.

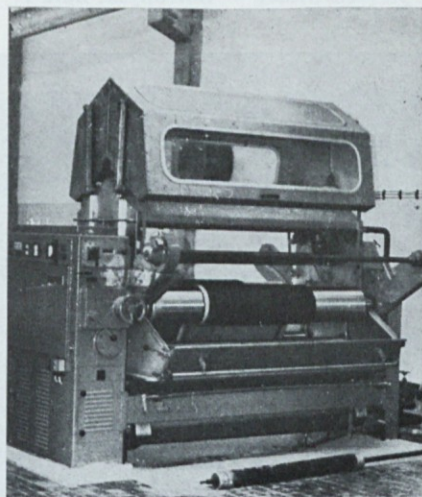
Za potrebe konfekcije smo kasneje nabavili še 20 novih šivalnih strojev in 2 visokofrekvenčna varilna stroja.

V letu 1975 smo pričeli tudi z drugo etapo modernizacije predilnice. Za predilnico smo v tem letu kupili in v 1976 montirali novo linijo za proizvodnjo sintetične preje in sicer: mikalnik, 3 raztezalke, melanžerko, predpredilni stroj, 2 predilna stroja za grobe številke preje in 1 predilni stroj za fine številke preje, dvojilko in sukalni stroj ter parilnik.

V pripravljalnici smo končno zamenjali dotrajano angleško snovalo z novim modernim snovalom.

V tkalnici so prvič stekli novi specialni stroji za pletene zavese, ki smo jih poimenovali »šusomati«.

V barvarni smo kompletirali barvalni aparat še z enim novim aparatom, ki smo ju medsebojno povezali tako, da lahko naenkrat barvamo

Breznapetostni jigger za barvanje blaga. Kupljen 1975

partijo 1800 kg preje. Za barvanje poliestrskih tkanin smo kupili jet aparat, s katerim smo dopolnili naše možnosti barvanja posameznih materialov.

V letu 1976 smo končno pričeli z montažo težko pričakovanega sušilno razpenjalnega stroja, ki nam daje nove možnosti pri apretiranju in plemenitenju tkanin.

V tem obdobju se je močno razmahnila naša konfekcija, ki ji v matičnem podjetju že začne primanjkovati delovne sile in prostora. Poleg obstoječih oddelkov v Pečah (od 1973. leta) in Mokronogu (od 1975.), smo načrtovali nove oddelke, ki bi jih dobili pri prevzemu in s preureditvijo prostorov nekdanjega podjetja Slamnik v Mengšu in Opekarne v Radomljah.

Julija 1976. leta so prostori za proizvodnjo v Slamniku Mengeš že delno preurejeni tako, da se je del lahke konfekcije lahko preselil. Drugi del lahke konfekcije se je v Mengeš preselil zadnje dni istega leta.

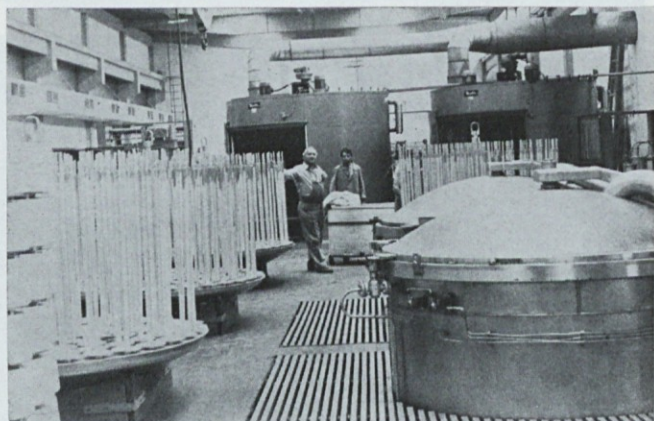
V začetku naslednjega leta smo se konkretnije dogovarjali o adaptaciji na nekdanji Opekarni v Radomljah, kamor naj bi se preselila iz Jarš še preostala konfekcija in oddelek kovinskih konstrukcij.

V letu 1977 smo v barvarni montirali še 1 sušilnik MOHR za sušenje preje na križnih navitkih. Zadnje dni 1977. leta pa je za tkalnico prispelo 11 novih brezčolničnih stativ za tkanje zaves. Te pomenijo začetek zamenjave strojev v tkalnici z najmodernejšimi brezčolničnimi, kar bo tudi v tkalnici izboljšalo delovne razmere. Brezčolnične statve so od firme SOMET in imajo širino 2,90 m, kar nam omogoča pričetek proizvodnje širokih zaves, ki so na tržišču že dalj časa primanjkovali. Stroje smo namestili v izpraznjene prostore konfekcije.

V juliju 1978. je prispela druga etapa brezčolničnih stativ PICKANOL, ki smo jih kupili za proizvodnjo tkanin iz filamentov.

Novi stroji v predilnici

Oplemenitilnica — notranjost hale I

Oplemenitilnica — notranjost hale II

Sindikalisti na obisku v odd. Konfekcije v Mokronogu (1977)

Oddelek naše konfekcije v Mengšu

Brezčolnične statve omogočajo brezhibno delo — Jarše 1978

Parkirni prostor za osebne avtomobile ob cesti Domžale—Duplica, 1978

V tem letu se tudi dokončno preseli konfekcija in oddelek kovinskih konstrukcij v že adaptirane prostore nekdanje Opekarne v Radomljah.

Tudi za oddelek kovinskih konstrukcij smo nabavili nekaj novih strojev, ki smo jih delno že montirali, delno pa so še v montaži (vrtalni stroj, stiskalnica, rezkalni stroj idr.).

Investicije v zadnjih nekaj letih so bile res velike, a zavedati se moramo, da napredek tovarne lahko pričakujemo le z obnavljanjem strojnega parka, torej z modernizacijo. Pri današnjem hitrem razvoju tehnologije stroj veliko prej ekonomsko zastari kot tehnično. Zato bomo tudi v nadaljnjih letih intenzivno investirali v strojno opremo in si s tem zagotovili sigurnost v poslovanju.

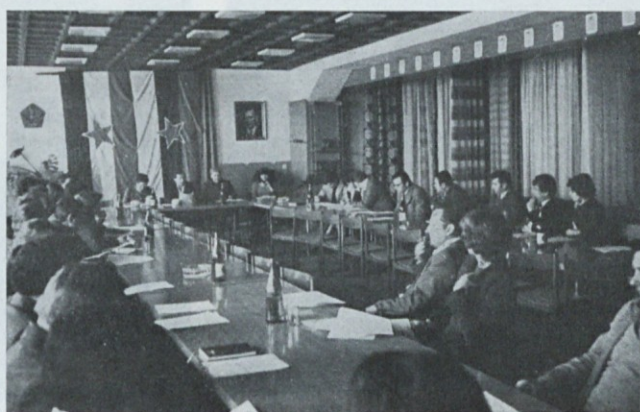

Janez Pezdir, dipl. ing.

Kdo od njih bo postal naš sodelavec?

Mladinci načrtujejo svoje delo (1977)

Letna skupščina Konference OOS ob izteku mandatne dobe (1977)

Zračna hala — v njej ima TOZD Proizvodnja eno od številnih skladišč

Koridor sodi med naše največje šotore

O težki konfekciji

Težko je v nekaj stavkih opisati vso razvojno pot težke Konfekcije. Verjetno zaradi tega, ker je prihodnost vedno bolj prisotna kot pa preteklost, kaj in koliko smo, oziroma kaj bomo še naredili.

Razvojni program novosti na področju izdelkov iz PVC materiala, kakor tudi proizvodnja težke konfekcije je dokaj mlada v naši delovni organizaciji. V tem kratkem obdobju je bilo izdelanih niz poskusnih proizvodov, kot rezultat razvojnega programa pa so se odpirale vedno nove proizvodne linije izdelkov iz plastificiranega platna.

Možnosti za razvoj proizvodov in lansiranja gotovih proizvodov težke konfekcije pa so še danes praktično neizkoriščene, vendar prisotne in dosegljive.

Začetek razvoja proizvodov iz PVC materialov je bil dokaj skromen. Iz obrtniške kosovne proizvodnje, praktično brez strojnega parka, večino ročno izdelanih proizvodov se je razvila današnja slika delovnega procesa, ki je bistveno drugačna.

Serijsko izdelovanje vseh vrst proizvodov iz plastificiranega platna se odvija na najmodernejših avtomatiziranih varilnih aparatih velikih dolžin in milimetrskih pomikih varilnih strojev.

Res, ogromno razvojnega dela je bilo narejenega za ta proizvodni proces težke konfekcije, a to je še malo v primerjavi s tistim, ki nas še čaka.

Razvoj in inovatorstvo proizvodov Konfekcije je v teh nekaj letih dalo veliko število proizvodov, ki se sedaj izdelujejo serijsko in osvajajo domači in tudi tuji trg kot kvalitetni in priznani proizvodi delovne organizacije Induplati, Jarše.

TOZD Konfekcija — obrat za kovinske konstrukcije v Radomljah (jun. 1978)

Anton Videnšek, ing.

Tik pred selitvijo v nove prostore — težka konfekcija še v Jaršah

TOZD Maloprodaja - po petih letih 4 krat večja prodaja

Pet let ni kratka doba, če gledamo naprej; če pa se ozremo nazaj, potem je ta čas tako hitro minil, da se nam zdi, kot da je bilo to šele včeraj.

Zopet imamo majhen jubilej 55 let podjetja. Čeprav to ni »okrogla« obletnica, pa je vendar lepo in prav, če malo pogledamo nazaj, kakšne rezultate smo dosegli v teh petih letih

in kaj bi lahko bilo boljše narejeno.

Že v julijski številki Konoplana smo kar precej napisali o TOZD Maloprodaja, zato bi tokrat več »govorili« v številkah.

Prodaja trgovskega blaga (brez prom. davka)

Leto	Prodaja v 000	Indeks 73 = 100	Ver. indeks	Št. zaposl.	Prod. na zaposl.	Povp. zal. trg. bl. v 000
1973	7.022.-	100	100	7	1.003.-	710.-
1974	8.603.-	126	126	7	1.229.-	906.-
1975	14.887.-	212	173	8	1.860.-	1.110.-
1976	18.789.-	267	126	9	2.087.-	1.094.-
1977	28.054.-	400	149	15	1.870.-	2.433.-

Iz gornje tabele je razvidno, da se je prodaja v zadnjih petih letih povečala za štirikrat. Za takšno povečanje je več vzrokov:

— delno spremenjen asortiman izdelkov na račun artiklov za široko potrošnjo,

— povečanje prodaje turističnih šotorov

— boljša obveščenost potrošnikov (kupcev) o naši prodajalni

— povečanje prodajnega prostora za ca. 1/3 kvadrature

— povišanje cen artiklov

— razširitev oddelka za konfekcioniranje prodanih zaves (povečanje zaposlenih).

V tem času smo začeli izdelovati pletene zaves rustikal večje širine tj. od 250—300 cm.

Lahko rečemo, da je kljub začetnim težavam ta zavesa našla svoje mesto pri kupcu in sicer predvsem zaradi primerne širine in odlične kvalitete, ter lahkega načina vzdrževanja. V začetku je bilo precej težav zaradi visoke cene, vendar je kvaliteta le bila odločilna za »prodor« na trg.

V letu 1977 se je kljub velikemu porastu prodaje, kar za 49 % glede na leto 1976, le ta na zaposlenega zmanjšala in sicer zato, ker se je število zaposlenih povečalo za 6 oz. kar za 66 %. Delno je takšno povečanje števila zaposlenih bilo potrebno, zaradi potrebe po razširitvi oddelka za konfekcioniranje in zaradi povečane administracije, pa tudi zaradi podaljšanja porodniškega dopusta.

Vrednost osnovnih sredstev se je povečala v glavnem zaradi revalorizacije, na dejansko povečanje pa odpade zelo majhen procent.

In zdaj še pogled naprej oz. samo kratka informacija. V novo odprti prodajalni v Beogradu smo v juliju in avgustu dosegli prvih 100 starih milijonov prodaje, kar je za ta čas (dopusti) in za lokacijo kar lep uspeh, vendar upamo še na boljše. Seveda bomo kaj več o tem lahko napisali ob zaključku letošnjega leta.

Na koncu pa bi ob jubileju zaželela vsem sodelavkam in sodelavcem v delovni organizaciji veliko delovnih in osebnih uspehov v naslednjih letih.

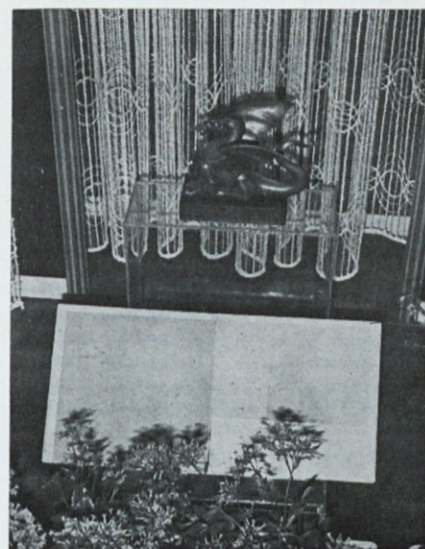
Vodja TOZD Maloprodaja:
Fanika Zajec, ing.

Gibanje vrednosti osnovnih sredstev

Leto	Vrednost OS v 000	Vrednost OS na zaposl. v 000
1973	626.-	89.-
1974	880.-	125.-
1975	1.504.-	188.-
1976	1.642.-	182.-
1977	2.210.-	147.-

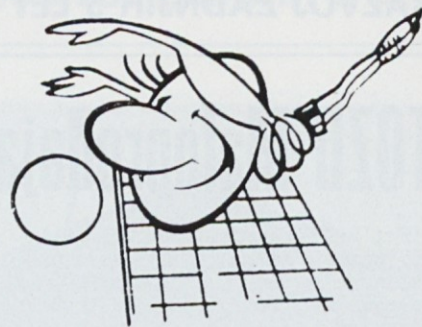
Gibanje OD

Leto	Povpr. OD	Indeks 73 = 100	Verižni indeks
1973	2.469.-	100	100
1974	2.770.-	112	112
1975	3.351.-	135	120
1976	4.414.-	178	131
1977	4.375.-	177	99

V letih 1973—1978 smo bili na sejmiš mode večkrat dobitniki »ljublanskega zmaja«

Področno predtekmovanje ob počastitvi 150-letnice slovenske tekstilne industrije

Dne 14. in 15. 9. 1978 bodo v Ajdovščini finalna tekmovanja ob počastitvi 150-letnice slovenske tekstilne industrije v odbojki, streljanju, kegljanju in šahu. Naša DO je bila določena za organizacijo predtekmovanja področnega območja Ljubljana — okolica. Svojo udeležbo na predtekmovanju so prijavile ekipe Svilanit iz Kamnika, Tosama iz Domžal, Motvoz in platno iz Grosupelja ter naša DO.

Dne 26. 8. 1978 so se tekmovalci (skupno 66 od tega 18 žensk in 48 moških) zbrali na kegljišču, strelišču in igrišču za odbojko. Na tekmovanjih so bili doseženi naslednji rezultati:

KEGLJANJE MOŠKI:

1. TOSAMA Domžale — 2373 podrtih kegljev

Kramberger	409 podrtih kegljev
Strukelj Z.	416 podrtih kegljev
Kerč Jože	400 podrtih kegljev
Strukelj M.	393 podrtih kegljev
Hafner	383 podrtih kegljev
Kerč Janez	372 podrtih kegljev

2. SVILANIT Kamnik — 2262 podrtih kegljev

Novak F.	390 podrtih kegljev
Goričan	385 podrtih kegljev
Novak M.	377 podrtih kegljev
Cafuta	376 podrtih kegljev
Sveteč	373 podrtih kegljev
Kozole	361 podrtih kegljev

3. MOTVOZ IN PLATNO Grosuplje — 2175 podrtih kegljev

Predanič F.	372 podrtih kegljev
Perne	370 podrtih kegljev
Selan	365 podrtih kegljev
Predanič T.	362 podrtih kegljev
Predanič L.	361 podrtih kegljev
Omahen	345 podrtih kegljev

4. INDUPLATI Jarše — 2132 podrtih kegljev

Andromako	378 podrtih kegljev
Bulič	370 podrtih kegljev
Križman	365 podrtih kegljev
Zabukovec	351 podrtih kegljev
Klančar	338 podrtih kegljev
Gabrič	330 podrtih kegljev

KEGLJANJE ŽENSKO:

1. TOSAMA Domžale — 1294 podrtih kegljev

Kerč	345 podrtih kegljev
Strukelj	343 podrtih kegljev
Prosenc	306 podrtih kegljev
Drčar	300 podrtih kegljev

2. SVILANIT Kamnik — 1256 podrtih kegljev

Zika	331 podrtih kegljev
Osolin	327 podrtih kegljev
Klemenc	308 podrtih kegljev
Znidar	290 podrtih kegljev

3. INDUPLATI Jarše — 1236 podrtih kegljev

Gorjan	348 podrtih kegljev
Maravič	337 podrtih kegljev
Sitar	293 podrtih kegljev
Marolt	258 podrtih kegljev

ODBOJKA MOŠKI:

INDUPLATI Jarše : TOSAMA Domžale 3 : 1 — (15 : 5, 7 : 15, 15 : 11, 15 : 1)

1. INDUPLATI Jarše
2. TOSAMA Domžale

STRELJANJE MOŠKI:

1. TOSAMA Domžale — 514 krogov

Kramberger	134 krogov
Peterka	134 krogov
Hafner	130 krogov
Klopčič	116 krogov

2. SVILANIT Kamnik — 478 krogov

Což	136 krogov
Aleš	132 krogov
Rifel	107 krogov
Smidovnik	103 krogov

STRELJANJE ŽENSKO:

1. SVILANIT Kamnik — 276 krogov

Flerin	119 krogov
Kropivšek	79 krogov
Kuhar	78 krogov

2. TOSAMA Domžale — 225 krogov

Prosenc	99 krogov
Pogačar	68 krogov
Klopčič	58 krogov

Rajko Kavčič

Od naših ekip si je pravico do sodelovanja v finalu pridobila samo odbojarska ekipa in pa ekipa šahistov, ki se je glede na propozicije, direktno uvrstila v finale.

Pri izvedbi predtekmovanja neremo biti zadovoljni s sodelovanjem Strelske družine Induplati, ki ni zagotovila pušk za svoje člane in članice, ki se tako tekmovanja sploh niso mogli udeležiti. Obe ekipi v streljanju pa sta vsekakor imeli velike možnosti za dobro uvrstitev.

Matjaž Pavlin

PRVENSTVO INDUPLATI V ŠAHU

Dne 28. 8. 1978 je bil organiziran turnir za prvenstvo INDUPLATI v šahu. Brzoturnir je bil organiziran v okviru tekmovanj ob 55 letnici DO INDUPLATI Jarše, udeležilo pa se ga je 8 tekmovalcev. Doseženi so bili naslednji rezultati:

I. kolo:

Lipovšek — Kotnik 0 : 1, Gerbec — Pavlin 0 : 1, Hajdinjak — Paš 1 : 0, Hajdinjak ml. — Cerar J. 0 : 1

II. kolo:

Kotnik — Cerar J. 1 : 0, Paš — Hajdinjak ml. 1 : 0, Pavlin — Hajdinjak 1 : 0, Lipovšek — Gerbec 1 : 0

III. kolo:

Gerbec — Kotnik 0 : 1, Hajdinjak — Lipovšek 1 : 0, Hajdinjak ml. — Pavlin 0 : 1, Paš — Cerar 1 : 0

IV. kolo:

Kotnik — Paš 0 : 1, Pavlin — Cerar 1 : 0, Lipovšek — Hajdinjak ml. 1 : 0, Hajdinjak — Gerbec 1 : 0

V. kolo:

Hajdinjak — Kotnik 1 : 0, Hajdinjak ml. — Gerbec 0 : 1, Cerar — Lipovšek 0 : 1, Paš — Pavlin 0 : 1

VI. kolo:

Kotnik — Pavlin 1 : 0, Lipovšek — Paš 0 : 1, Gerbec — Cerar 1 : 0, Hajdinjak — Hajdinjak ml. 1 : 0

VII. kolo:

Hajdinjak ml. — Kotnik 0 : 1, Cerar — Hajdinjak 0 : 1, Paš — Gerbec 1 : 0, Pavlin — Lipovšek 1 : 0

Končni vrstni red:

1. Matjaž Pavlin	6
2. Nace Hajdinjak	6
3. Janez Kotnik	5
4. Ingo Paš	5
5. Otmar Lipovšek	3
6. Jože Gerbec	2
7. Janez Cerar	1
8. Samo Hajdinjak	0

Turnir je odlično vodil Vide Vavpetič.

Matjaž Pavlin

obvestila iz kadrovske službe

TOZD PROIZVODNJA

Vstopi:

1. Durmiši Rašit, notr. transport v priprav., vstopil 1. 8. 1978,
2. Barič Ivo, notr. transp. v priprav., vstopil 1. 8. 1978,
3. Avdijaj Halit, notr. transp. v tkal., vstopil 4. 8. 1978,
4. Jagušič Marija, tkalka, vstopila 8. 8. 1978,
5. Sabič Novica, notr. transp. v priprav., vstopila 10. 8. 1978,
6. Krčević Šefki, dvor. in transp. delavec, vstopil 14. 8. 1978,
7. Grad Brigita, tkalka, vstopila 14. 8. 1978,
8. Pandža Ivanka, tkalka, vstopila 17. 8. 1978,
9. Pandža Mile, notr. transp. v predilnici, vstopil 17. 8. 1978,
10. Murič Vahida, tkalka, vstopila 18. 8. 1978,
11. Peterka Karla, tkalka, vstopila 22. 8. 1978,
12. Osmanagić Muhamed, notr. transp. v tkalnici, vstopil 23. 8. 1978,
13. Hajrić Smaila, tkalka, vstopila 28. 8. 1978.

Izstopi:

1. Gabrovec Zdravko, pom. tkal. moj., izstopil 9. 8. 1978,
2. Starovašnik Franc, notr. tran. tkal., izstopil 11. 8. 1978,
3. Mrčun Janez, mojster izmene, upokojen 11. 8. 1978,
4. Gaši Redžep, dvor. in tran. del., izstopil 1. 8. 1978,
5. Baloh Emil, notr. tran., izstopil 25. 8. 1978,
6. Repnik Janko, del. v oplemen., izstopil 25. 8. 1978,
7. Spacapan Danica, tkalka, izstopila 26. 8. 1978,
8. Birk Rajko, pom. tk. mojstra, izstopil 25. 8. 1978,
9. Peterka Ivanka, tkalka, izstopila 14. 8. 1978,

TOZD KONFEKCIJA

Vstop:

1. Rebolj Viljem, kov. konstr., vstopil 28. 8. 1978.

Izstopi:

1. Slevce Ana, šivilja, izstopila 31. 7. 1978,
2. Rovnšek Anica, šivilja, izstopila 7. 8. 1978,
3. Rome Ivanka, šivilja, izstopila 9. 8. 1978,
4. Zabret Ivana, šivilja, upokojena 10. 8. 1978,
5. Kržišnik Dušan, del. v cen. odd., izstopil 14. 8. 1978,
6. Šarec Zdravko, električar, izstopil 14. 8. 1978,
7. Omeje Branka, šivilja, izstopila 14. 8. 1978,

POROČILO O GIBANJU OSEBNIH DOHODKOV ZA JULIJ 1978

Izračun vrednosti točke za III. tro-mesečje znaša din 0,0561.

Odstotki menjajočega dela osebnih dohodkov so bili izplačani:

R-D-Z za TOZD-1 in DSSS je znašal 106,5 %

R-D za TOZD-1 in DSSS je znašal 104,5 %

TOZD Industrijska prodajalna je znašal 115 %

TOZD Restavrac. in počit. domovi je znašal 110 %

TOZD Konfekcija Radomlje je znašal 104,5 %.

Povprečno izplačani osebni dohodki so se gibali sledeče:

	Din
TOZD Proizvodnja	4.589.-
TOZD Industr. prodajalna	5.825.-
TOZD Rest. in poč. domovi	5.696.-
TOZD Konfekcija	4.696.-
Delovna skup. skup. služb	6.671.-

Razred	TOZD proizvodnja				TOZD Ind. p.	TOZD Rest.	TOZD Konf.	TOZD Vzdr.	DSSS
	pred.	prip.	tkal.	oplem.					
3000 do 3500	10	6	10	6	2			5	4
3500 do 4000	25	18	71	17				75	12
4000 do 4500	23	43	55	14	8	4	5	88	8
4500 do 5000	20	29	51	24	10	2	3	57	26
5000 do 5500	5	3	10	12	11	5	3	23	16
5500 do 6000	5	5	16	12	7	3	6	21	23
6000 do 6500	1	1	5	2	5	1	3	13	10
6500 do 7000	1		6	2			2	5	6
7000 do 7500			1	3	1	1	2	4	11
7500 do 8000		1			1			2	9
8000 in več	1		1	2	1	2	2	7	44
Skupaj	91	106	226	94	46	18	25	300	169
Najnižji OD	3194	3088	3112	3370	3205	4253	4116	3283	3316
Najvišji OD	8654	7678	9109	9687	9633	11376	10858	11278	15075
Povprečni OD	4331	4439	4457	4809	5283	5825	5696	4696	6671

8. Brojan Marija, del. v konf., izstopila 15. 8. 1978,

9. Grčar Andrej, transp. delavec, izstopil 11. 8. 1978.

DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB

Vstop:

1. Ribič Marjan, del. v sklad. got. izdelkov, vstopil 28. 8. 1978.

Izstop:

1. Cerar Miroslav, tehnolog, izstopil 31. 8. 1978.

Poročila se je:

Dolenc Stanislava, šivilja, poročena Lederer.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame
ANE MAV

se zahvaljujem sodelavkam iz
tkalnice za izraz sožalja in de-
narno pomoč.

Hči Rezka Žargi z družino

**Nagradna
križanka
ob 55-letnici
tovarne**

na zadnji strani

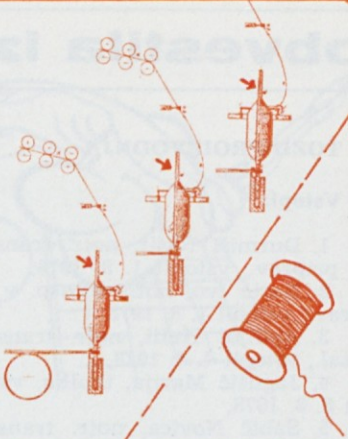
Nagrade:

1. nagrada — 200 din
- 2., 3. nagrada — 150 din
4. nagrada — 100 din

Rešitve pošljite oz. prinesite na
uredništvo Konoplana do 28. 9. 1978.

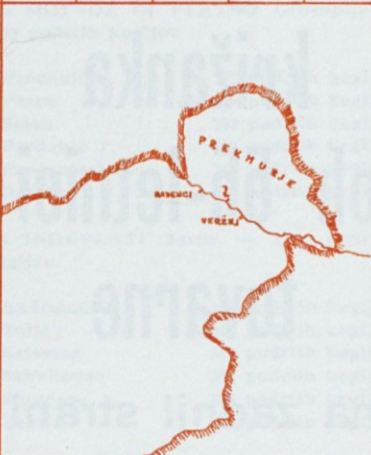
SESTAVIL: JANEZ PLANUTHIK	KVAŠ	DELOVNA PAZA V OPLENENI-TILNICI	ORUSNI SASEŽ	ČUNOSOV ANTOBOSIL	REKA NA POLJSKEM	ODBOR ZA TRGOVINSKA PORAJANJA GATT
PRIKLESTI DREVNJA						
TOVARNA DODATNE ANTOBOSIL OPLENENI V ŽELI						
SLOVENSKI AVTOR SLOVARJA TUŽIK						
STABORNI-SKI POZDRAV SIDA				REKA KI TEČE SKOZI LEHINGRAD	PERZIJA	MONGOL-SKI VLADAR

ZNAJKA ANGLEŠKIH MOTORJEV	TOVARNA V NOVIEM MESTU	ALŽIRSKA LUKA MELIŠČE
CEPEC		
INŽENIRING ZA INVESTITI-V LJUBIČ		
VELIKE VEČE		
MADŽ. ŽENSKO IME	DIVJI PRAŠIČ	TOHA VOLKULJA IZ MITOLOG
CANEAR		
ZDRAVILA		
ORGANIZACIJA DRŽAV IZVOZNIČ HAFTE		
ERŽIŠNIK		
PREDUDEN		SLOVENSKA PEVLA ZABAVNE GLASBE

VARJOSTNI SVET	DELOVNA PAZA V TRALNICI	OLGA ČAKŠ
OVČJE KEŽNO LEŠNI DELAVEC		
ŠPORTNIK LANKO ATLET		
GOZDNI POSEK		KOJISKA SILA
KMETIJSKO POSLOPJE		
DODATEL V POGODBI		
PERHATA ŽIVAL		HOČHO ZABAVIŠČE
NEPRAVILN KROG	DOMAČE ŽENSKO IME	AMERIŠ. TENIŠKA IGRAJKA
		NOVEMBER

GENERAL MOTORS	DVORAKOVA OPERA	IZDELOVAL PODKOŽJA ORODJA	PODKOŽJA MAŠČOBA	RASTLINA ZA KAKO			
				ANGLEŠ. IGRALEC (LAVRENOČ)			
				AMEŠ. IGRAJKA (SARAH)			
				DEL GLASBELO GLEDALIŠ. ZHANGHOJE REKA V SABIČI			
VAŽNA ZAČINBA							
LEPOTEC V REŠKI MITOLOGIJI						IGRALEC ROMALA	
						DARILO	
LJUBICANA			BREICELJ				TLA
			SONJA HOČEVAR				BARSEPPNE UNGARETTI
DRUŽBENI RAZRED						OSEBA IZ VIŠOŠKE KROHNE	
HARIDOR-SKI POPEVEAL (KARLI)						KHAP	

OSNOVNA MEJA	UREJEVAL-LEC PROMETA
--------------	----------------------

Izdaja v 1000 izvodih DO INDUPLATI Jarše n. sol. sub. o. Uredniški odbor: Marija JEREB, Vida KOŽELJ, Cilka MRĐENOVIC, Ingo PAŠ, Janko UKMAR in Ivana SEIFERT — odgovorni urednik. Natisnila tiskarna Učnih delavnic v Ljubljani. Konoplan je oproščen plačila prometnega davka z odločbo Sekretariata za informacije SRS (421-1/72 od 8. aprila 1974)